1282. *ԽԱՉՔԱՐ*, *գեղաքանդակ, կանգնած է գյուղամիջի բլուրի վրա. մշակված է նաև արևելյան երեսը։ Ճակատի շրջանակներին և թիկունքին։*

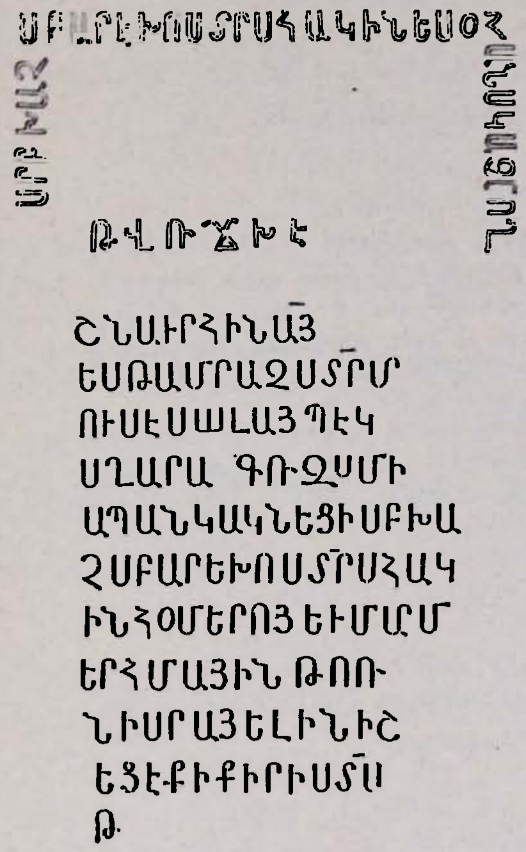

ՃԱԿԱՏԻՆ.

ՍԲ. ԽԱՉ|Ս ԲԱՐԷԽՈՍ ՏՐ ՍՀԱԿԻՆ. ԵՍ ՕՀ|ԱՆՍ ԿԱԶՄՈՂ| ԹՎ. ։ՌՃԽԷ։ (1698)։

ԹԻԿՈՒՆՔԻՆ.

ՇՆԱՒՐՀԻ|Ի|Ն ԱՑ| ԵՍ ԹԱՄՐԱԶՍ, ՏՐ. Մ|ՈՒՍԷՍ, ԱԼԱՑՊԷԿ|Ս, ԴԱՐԱԳՈՒԶՍ ՄԻ| ԱՊԱՆ ԿԱ|Ն|ԿՆԵՑԻ|ՆՔ| ՍԲ. ԽԱ|ՉՍ ԲԱՐԵԽՈՍ ՏՐ ՍՀԱԿ|ԻՆ, ՀՕ|Ր| ՄԵՐՈՑ ԵՒ ՄԱՐ Մ|ԵՐ ՀՄԱՑԻՆ, ԹՈՌ|Ն ԽՍՐԱՑԵԼԻՆ. ԻՇ|ԵՑԷՔ Ի ՔՐԻՍՏՈՍ|. Թ.։

Ծանոթ. *Սղումները և անկանոնությունները պահպանել ենք, որպես խոսակցական լեզվի արտահայտություն։*

Վերջին ։Թ։ տառով աղեցել են թվականը գրել, բայց այն տեղափոխել են ճակատին։

Հրատարակիչների մոտ արձանագրությունը կրճատված և աղավաղված է։

Հրատ. *Սմբատյանց, 630։ Լալայան, XIX, 20։*

Շ Ի Շ Կ Ա Ց Ա

Հին անունն անհայտ է. գյուղի հյուսիսային եզրին կա սպիտակ հողից և քարից կազմըված մի բարձր բլուր, որի գագաթին մնում են հին, փոքր ամրոցի հիմնապատերը. որա ստորոտում կան ավերակ եկեղեցու մնացորդներ և մի քանի տապանաքարեր ու խաչքարեր, որոնցից երկուսի վրա կան խիստ ջարդոտված արձանագրություններ, մեկը ։ՌԸ։ թվականով (№ 1284)։

Լալայանը հիշատակում է գյուղամիջում մի մեծ եկեղեցու հիմնապատերը և շուրջը խաչքարեր՝ XVI դարի, որոնք այժմ չկան։ Դեպի լիճ ձգվող դաշտի մեջ կա մի փոքր եկեղեցի, որի մոտ ընկած խաչքարի վրա նկատելի է ։Ձ։ թվականը[1]։

Մեր գտած երկու արձանագրության մնացորդները հրատարակվում են առաջին անգամ։

1283. *ԽԱՉՔԱՐ*, *գեղաքանդակ, գտնվում է գյուղի հյուսիսային եզրին, բլրի տակ գտնվող ավերակ եկեղեցու մոտ, կանգուն է, ջարդոտված ճակատին մնացել են արձանագրության մասերը, 3 տող.*

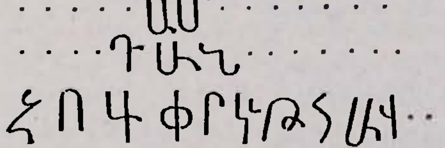

...Կ|ԱՄ|ԱԻՆ ԱՑ ԵՍ|ՎԼԱՐԴԻԱՆ....| ԿԱՆԳՆԵՑԻ ԽԱՉՍ|ՀՈԳ|Ո| ՓՐԿՈՒԹԵ. ՀԱՒՐ ՄԻՄՈ...

Լուսանկ. 259

[1] «Ազգ. հանդ.», XIX, 24...

1284. ԽԱՉՔԱՐ, գեղաքանդակ. նախորդին մոտ, ջարդոտված ճակատին և թևերի շուրջը 3 տող.

. . . . . ԿԱՆԿՆԵՑԻ
ՉԽԱՉՍՓՐԿ· · · ՀՈԳԻՄՈՅ

.... ԿԱՆԿՆԵՑԻ| ՉԽԱՉՍ ՓՐԿՈՒԹԵ.
ՀՈԳԼՈՅ ԻՄՈՑ: ԹՎ. :ՌԸ: (1559):

ՎԵՐԻՆ ԵՎ ՆԵՐՔԻՆ ՇՈՐԺԱ. ԳՅՈՒՂԵՐ

Այս երկու փոքր գյուղերի հին անուններն անհայտ են։ Ներքին Շորժալում մնամ են մի փոքր եկեղեցու հիմնապատերը, որի մուտքի մոտ կանգնած են երկու գեղաքանդակ խաչքարեր, իրար ժամանակակից, մեկն ունի ։Զ։ թվականը. նույն տեղում կան նաև մի քանի տապանաքարեր։ Գյուղի հին գերեզմանատունը գտնվելիս է եղել եկեղեցուց ներքև, դետափին, այստեղ մնում են մի քանի տապանաքարեր միայն, մեկը կենցաղային քանդակներով՝ ։ՌԾԱ։ թվական (№ 1287)։

Վերին Շորժալում մնացել են միայն գերեզմանատան և եկեղեցու մնացորդները, գյուղից ներքև, գետափին. գերեզմանատունը ձորի լանջին է, տապանաքարերի մեծ մասը տապակ են՝ ծածկված վերևից իջնող հողով. երկուսի տապանագրերը հազիվ կարողացանք կարդալ. երկուսն էլ XVII դարի են։

Մեր ժողովածուում այս երկու գյուղերից ամփոփված են միայն 8 արձանագրություն, որոնցից 3-ն են հրատարակված եղել նախկինում։

ՆԵՐՔԻՆ ՇՈՐԺԱ

1285. ԽԱՉՔԱՐ, կանգնած է գյուղամիջի՝ ավերակ եկեղեցու մեջ. քիվին եղել է արձանագրություն, այժմ ջարդոտված. թևերի արանքներում մնացել է թվականը.

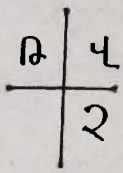

ԹՎ. :Զ: (1251):

1286. ԽԱՉՔԱՐ. կանգնած է նախորդի մոտ, գեղաքանդակ, ճակատին սրբապատկերներ, քիվին ուռուցիկ տառերով.

ՍԲ ՆՇԱՆՍ ՇԱՀՈՒՄԱՂԻՆ
ՔՍ ԱԾ

ՍԲ. ՆՇԱՆՍ ՇԱՀՈՒՄ ԱՂԻՆ. ՔՍ. ԱԾ.

Ծանոթ. *Ըստ ամենայնի նման է նախորդին, նույն ժամանակի գործ է։*

Հրատ. Սմբատյանց, 630։ Լալայան, XIX, 19։

1287. ՏԱԳԱՆԱՔԱՐ, գտնվում է գյուղամիջում, եկեղեցուց ներքև, գետափի մոտ. հյուսիսային կողին հեծյալ, ձախ ձեռքում բռնած նետ ու աղեղ, մի աղեղ էլ առանձին՝ վերևում, առջևից փախչում է եղջերու, ապա մկրատ, սրինգանման իր, ըլիթ և գավ. արևմտյան ճակատին 7 տող.

ԹՎՃԱ
ԵՍԱ
ՉԱՏ
ԿԱՆԿՆ
ԵՑԻՎԷ
ԼԻՃԱ
ՆԻՆ

ԹՎ. :ԼԻՆԾԱ: (1602). ԵՍ Ա|ՉԱՏ| ԿԱՆԿՆ|ԵՑԻ
ՎԷ|ԼԻՃԱ|ՆԻՆ: